

U Z N E S E N I E

Odvolací senát Komory Slovenského futbalového zväzu pre riešenie sporov ako orgánu pre zabezpečenie spravodlivosti v zmysle článku 59 Stanov Slovenského futbalového zväzu a ustanovení poriadku Komory Slovenského futbalového zväzu pre riešenie sporov v senáte zloženom JUDr. Žaneta Surmajová, PhD. - predseda, Mgr. Peter Lukášek, Mgr. Viktor Karel, JUDr. Ladislav Jakubec a Andrej Žáčik B.S.B.A., LL.M. v právnej veci navrhovateľa [REDACTED]

[REDACTED], v zast. [REDACTED]

[REDACTED] proti odporcovi [REDACTED]

[REDACTED], v zast. [REDACTED]

[REDACTED] o zaplatenie 500.000,- EUR s príslušenstvom vedenej na Komore SFZ pre riešenie sporov pod spisovou značkou KS/46/2019 o odvolaní proti rozhodnutiu Komory SFZ pre riešenie sporov zo dňa 10.08.2020, vedeného na Komore SFZ pre riešenie sporov pod sp.zn. KS-O/9/2020 takto

r o z h o d o l :

- I. Odvolací senát Komory SFZ pre riešenie sporov napadnuté uznesenie mení tak, že návrh navrhovateľa zamietá.**
- II. Odporca má voči navrhovateľovi nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v rozsahu 100%.**
- III. O trovách prvostupňového a odvolacieho konania komora rozhodne samostatným uznesením.**

O d ô v o d n e n i e :

1. Sporové strany

- 1.1 Navrhovateľ je obchodná spoločnosť s registrovým sídlom v Slovenskej republike, ktorej predmetom činnosti je výkon činností sprostredkovateľa podľa Smernice SFZ o činnosti sprostredkovateľov („SFZ SČS“) a FIFA Poriadku o využívaní služieb sprostredkovateľov („FIFA RWT“).
- 1.2 Odporca je občanom Slovenskej republiky a profesionálnym futbalovým hráčom v súčasnosti registrovaným v klube [REDACTED], so sídlom v [REDACTED] („[REDACTED]“).

2. Skutkový stav

- 2.1 Komora nižšie uvádza prehľad hlavných skutočností, tvrdení a argumentov sporových strán, ktoré vyplývajú predovšetkým z ich písomných podaní a dôkazov predložených v konaní. Ostatné skutočnosti, tvrdenia a argumenty môžu byť uvedené, tam kde je to potrebné, najmä v súvislosti s právnym posúdením veci odvolacím senátom Komory. Napriek tomu, že odvolací senát Komory preskúmal a posúdil všetky skutočnosti, tvrdenia, argumenty a dôkazy predložené sporovými stranami, tak v tomto odôvodnení rozhodnutia bude odkazovať len na tie skutočnosti a dôkazy, ktoré považuje za potrebné na riadne odôvodnenie svojich úvah, ktoré viedli k vydaniu tohto rozhodnutia.

A. Skutkový základ sporu

2.2 Dňa 19.09.2017 uzatvorili sporové strany *Zmluvu o zastupovaní* s účinnosťou od 19.09.2017 do 18.09.2019 („Zmluva o zastupovaní“).

2.3 Zmluva o zastupovaní obsahovala predovšetkým nasledovné ustanovenia:

(i) Článok 2)

„...KLIENT touto zmluvou o zastupovaní udeľuje SPROSTREDKOVATEĽOVI exkluzívne (výlučné) právo na jeho zastupovanie v rámci činností dohodnutých v odseku 1 tejto zmluvy o zastupovaní vo vzťahu...“

(ii) Článok 3)

„...KLIENT sa zaväzuje, že nebude viesť žiadne rokovania v rámci činností dohodnutých v odseku 1 tejto zmluvy o zastupovaní, ani nedospeje k uzatvoreniu akýchkoľvek zmlúv alebo dohôd v rámci činností dohodnutých v odseku 1 tejto zmluvy o zastupovaní vo vlastnej réžii alebo pomocou iných sprostredkovateľov alebo iných osôb.“

„...ak KLIENT poruší svoje záväzky podľa tohto odseku zmluvy o zastupovaní, teda v prípade, ak KLIENT v rámci činností dohodnutých v odseku 1 tejto zmluvy o zastupovaní nevyužil služby SPROSTREDKOVATEĽA, je SPROSTREDKOVATEĽ oprávnený od KLIENT požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 500 000,- EUR (slovom: päťstotisíc euro) za porušenie povinností KLIENTA.“

(iii) Článok 4)

„...za vykonávanie činností podľa tejto zmluvy o zastupovaní má SPROSTREDKOVATEĽ nárok na odmenu vo výške 0 % z netto príjmu KLIENTA...“

„...výšku odmeny /bezodplatnosť) dohodli vzhľadom na predpokladaný rozvoj potenciálu KLIENTA a zhodnotenia jeho majetkových práv v budúcnosti v dôsledku spolupráce SPROSTREDKOVATEĽA a KLIENTA na základe tejto zmluvy o zastupovaní, ako aj očakávanej ďalšej spolupráce medzi zmluvnými stranami.“

(iv) Článok 8)

„Táto zmluva o zastupovaní sa uzatvára na dobu 24 mesiacov s účinnosťou odo dňa podpisu tejto zmluvy o zastupovaní zmluvnými stranami. Platnosť tejto zmluvy o zastupovaní je možné pred uplynutím dohodnutej doby ukončiť len písomnou dohodou zmluvných strán alebo odstúpením od tejto zmluvy o zastupovaní. Ktorákoľvek zo zmluvných strán je oprávnená od tejto zmluvy o zastupovaní odstúpiť pre porušenie zmluvných povinností druhej zmluvnej strany v prípade, ak porušujúca zmluvná strana nesplní svoju povinnosť ani v dodatočnej primeranej lehote, ktorá jej bola poskytnutá.“

(v) Článok 12)

„Zmluvné strany sa zaväzujú dodržiavať príslušné predpisy FIFA a Slovenského futbalového zväzu, judikatúru FIFA Športového arbitrážneho súdu v Lausanne a všeobecné záväzné právne predpisy Slovenskej republiky, ako aj ďalšie kogentné normy medzinárodného práva a príslušné medzinárodné dohody.“

(vi) Článok 13)

„...všetky spory, ktoré vzniknú alebo budú vyplývať z tejto zmluvy o zastupovaní budú prejednané a rozhodnuté Komorou Slovenského futbalového zväzu pre riešenie sporov podľa príslušných predpisov Slovenského futbalového zväzu.“

2.4 Odporca podaním zo dňa 22.01.2019 označeným ako *Odstúpenie od zmluvy*, ktoré bolo

Navrhovateľovi doručené dňa 28.02.2019, odstúpil od Zmluvy o zastupovaní s účinnosťou k 01.03.2019.

- 2.5 V máji 2019 sa odporca s klubom [REDAKOVANÉ] dohodli na predĺžení vtedy platnej a účinnej profesionálnej zmluvy až do 30 júna 2023.

V tomto konaní nie je sporné, že k predĺženiu profesionálnej zmluvy dospel odporca vlastným pričinením bez participácie navrhovateľa v rokovaní o konkrétnych podmienkach jej predĺženia¹. Samotný obsah a podmienky predĺženia profesionálnej zmluvy neboli predmetom dokazovania v konaní pred Komorou.

- 2.6 Odporca dňa 24.05.2019 doručil *Civilnému súdu v Miláne* návrh na určenie neplatnosti Zmluvy o zastupovaní a jej jednotlivých ustanovení, ktorý smeruje voči navrhovateľovi („Žaloba o neplatnosť“) a je na súde vedené v konaní pod č. 2S080/19 („Konanie o neplatnosť“).
- 2.7 Navrhovateľ podaním zo dňa 18.06.2019 označeným ako *Výzva na úhradu zmluvnej pokuty*, ktoré bolo odporcovi doručené dňa 04.07.2019, vyzval odporca na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 500.000,00 EUR z dôvodu, že odporca mal porušiť svoje povinnosti týkajúce sa exkluzivity zastupovania zo strany navrhovateľa tým, že k predĺženiu profesionálnej zmluvy dospel odporca vo vlastnej réžii bez pričinenia navrhovateľa.

B. Konanie pred Komorou SFZ na prvom stupni

- 2.8 Návrhom na začatie konania zo dňa 02.10.2019 doručeným Komore, sa navrhovateľ od odporcu domáhal zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške **500.000,00 EUR (istina) s príslušenstvom, úrokom z omeškania vo výške 5,0 % p.a. zo sumy 500.000,00 EUR od 12.07.2019 do zaplatenia** („Žaloba“).
- 2.9 Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil skutkovými okolnosťami, na základe ktorých mal odporca porušiť ustanovenie článku 2) Zmluvy o zastupovaní a vo vlastnej réžii, bez participácie navrhovateľa, s klubom [REDAKOVANÉ] dohodnúť a uzatvoriť predĺženie existujúcej profesionálnej zmluvy, čo navrhovateľ považoval za splnenie podmienky pre vznik nároku na zmluvnú pokutu dohodnutú medzi sporovými stranami podľa článku 3) Zmluvy o zastupovaní.
- 2.10 Odporca vo svojej procesnej obrane uviedol, že návrh navrhovateľa v celom rozsahu neuznáva z dôvodu, že zmluva je neplatná z dôvodu nevykonania registrácie navrhovateľa ako sprostredkovateľa a/alebo Zmluvy o zastupovaní na Talianskom futbalovom zväze („FIGC“), resp., že od zmluvy platne odstúpil z dôvodu porušenia povinností navrhovateľa v súvislosti s nevykonaním registrácie navrhovateľa ako sprostredkovateľa a/alebo Zmluvy o zastupovaní na FIGC a stratou nevyhnutnej dôvery.

Odporca taktiež samostatne namietal právomoc Komory konať vo veci samej z dôvodu nedostatku procesnej podmienky, ktorá mala spočívať v tom, že odporca pred začatím konania vedeného pred Komorou podal Žalobu o neplatnosť, čím efektívne začalo Konanie o neplatnosť na všeobecnom civilnom súde v Taliansku, v dôsledku čoho nie je možné v tej istej veci začať alebo pokračovať v už začatom konaní pred Komorou pre existenciu prekážky *lis pendens*.

- 2.11 Po osvedčení skutočnosti, že Komora má právomoc na prejednanie veci a návrh navrhovateľa je prípustný, prvostupňový senát Komory uznesením zo dňa 11.08.2020, sp. zn: KS/46/2019 návrhom uplatnený nárok navrhovateľa potvrdil v celom rozsahu a uložil odporcovi povinnosť uhradiť navrhovateľovi sumu vo výške 500.000,00 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,0 % p.a. od 12.07.2019 do zaplatenia a zároveň priznal navrhovateľovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % („napadnuté rozhodnutie“).

¹ *Odvolační senát Komory poznamenáva, že v spise sa síce nachádza komunikácia medzi sporovými stranami z rozhodného obdobia (február 2019) týkajúca sa podmienok „novej“ zmluvy, avšak bez toho, aby bolo podložená akýmkoľvek dôkazom o komunikácii medzi navrhovateľom a zástupcami klubu Inter Milan.*

2.12 Prvostupňový senát Komory potvrdenie nároku navrhovateľa odôvodnil tým, že:

- (i) neexistuje nedostatok procesných podmienok na vedenia konania pred Komorou a vydanie rozhodnutia vo veci samej;
- (ii) Zmluva o zastupovaní je platným právnym úkonom vyvolávajúcim účinky medzi sporovými stranami;
- (iii) odstúpenie od Zmluvy o zastupovaní zo strany odporcu je neplatné;
- (iv) odporca porušil ustanovenia Zmluvy o zastupovaní vo vzťahu k exkluzivite navrhovateľa ako výlučného zástupcu odporcu tým, že vo vlastnej réžii bez participácie navrhovateľa dohodol a uzatvoril predĺženie profesionálnej zmluvy s klubom [REDACTED]; čím
- (v) vznikol navrhovateľovi nárok na zaplatenie dohodnutej výšky zmluvnej pokuty spolu s príslušenstvom a trovami konania.

3. Konanie pred Komorou SFZ na druhom stupni

- 3.1 Odporca sa nestotožnil s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí a v odvolaní proti napadnutému rozhodnutiu zo dňa 06.10.2020 navrhuje, aby odvolací senát Komory napadnuté rozhodnutie **zrušil** v celom rozsahu.
- 3.2 Navrhovateľ sa vo svojom vyjadrení k odvolaniu (*pozn.: Vyjadrenie navrhovateľa k odvolaniu odporcu zo dňa 06.10.2020*) z 30.10.2020 stotožnil so závermi napadnutého rozhodnutia a navrhol, aby odvolací senát Komory odvolanie odporcu zamietol.
- 3.3 K vyjadreniu navrhovateľa zaslal odporca Komore odvoláciu repliku (*pozn.: Stanovisko k vyjadreniu navrhovateľa z 30.10.2020*) z 10.11.2020, v ktorej reagoval na argumentáciu navrhovateľa uvedenú vo vyjadrení k odvolaniu a zotrval na dôvodoch svojho odvolania.
- 3.4 K odvolacej replike odporcu zaslal navrhovateľ odvoláciu dupliku (*pozn.: Vyjadrenie navrhovateľa k stanovisku odporcu zo dňa 06.10.2020*) z 04.12.2020, v ktorej zhrnul svoju odvoláciu argumentáciu, zotrval na dôvodoch, pre ktoré navrhuje zamietnutie odvolania a zároveň odkázal na všetky svoje predchádzajúce podania týkajúce sa veci samej.
- 3.5 Sporové strany v odvolacom konaní nenavrhlí vypočutie žiadnych svedkov na preukázanie svojich tvrdení, preto odvolací senát pristúpil k posúdeniu odvolania a rozhodnutiu o odvolaní vo veci samej bez nariadenia ústneho pojednávania a na základe tvrdení a dôkazov, ktoré tvoria súčasť spisu.

4. Vyjadrenia sporových strán

- 4.1 Nižšie uvedený sumár argumentov a vyjadrení sporových strán je zjednodušený a uvedený len z dôvodu lepšej prehľadnosti samotného posúdenia veci odvolacím senátom Komory a nevyhnutne neobsahuje vyčerpávajúcu špecifikáciu každého predloženého argumentu zo strany sporových strán. Komora však ubezpečuje sporové strany, že sa dôkladne zaoberala a posúdila všetky podania a dôkazy predložené sporovými stranami, aj keď na ne špecificky neodkazuje.

A. Vyjadrenia navrhovateľa

- 4.2 Navrhovateľ k jednotlivým hlavným bodom pre posúdenie odvolania vo veci samej uviedol nasledovné vyjadrenia:

K právomoci Komory na prejednanie a rozhodnutie vo veci

- 4.3 Navrhovateľ poukázal na ustanovenie článku 13) Zmluvy o zastupovaní, ktoré obsahuje tzv. rozhodcovskú doložku, na základe ktorej zmluvné strany jednoznačne vymedzili Komoru, ako orgán SFZ pre riešenie, ktorý prejedná všetky spory, ktoré vznikli na základe alebo vyplývajú zo Zmluvy o zastupovaní.

- 4.4 Navrhovateľ ďalej uviedol, že hoci si je vedomý Žaloby o neplatnosť podanej na všeobecnom súde v Taliansku, tak podľa jeho názoru nejde o vecne príslušný súd na prejednanie návrhu o určenie neplatnosti zmluvy a podanie takejto žaloby nevytvára prekážku *lis pendens*. Zároveň označil konanie odporcu za účelové s cieľom vyhnúť sa vedeniu konania pred Komorou v súlade s uzatvorenou rozhodcovskou doložkou.
- 4.5 Na záver uviedol, že v súlade s článkom 3, ods. 3 Poriadku, Komora ani nemá možnosť zastaviť začaté konanie v prejednávanej veci, nakoľko civilný všeobecný súd v Taliansku nie je orgánom SFZ v zmysle článku 3, ods. 3 Poriadku, ktorého skôr začaté konanie by malo prednosť pred konaním Komory.

K odstúpeniu odporcu od Zmluvy o zastupovaní z 22.01.2019

- 4.6 Navrhovateľ uviedol, že odstúpenie odporcu od Zmluvy o zastupovaní z 22.01.2019 („odstúpenie“) je neplatné a teda nespôsobilé vyvolať akékoľvek právne účinky. Dôvody neplatnosti odstúpenia navrhovateľ vidí najmä v tom, že odporca nemal zákonný ani zmluvný dôvod na platné odstúpenie.
- 4.7 Navrhovateľ v tejto súvislosti uviedol, že v odstúpení nebolo špecifikované konkrétne konanie navrhovateľa, ktorým mal Zmluvu o zastupovaní porušiť a zároveň neskôr uvádzané dôvody zo strany odporcu týkajúce sa nevykonania registrácie navrhovateľa ako sprostredkovateľa a/alebo Zmluvy o zastupovaní na FIGC sú nesprávne a nepredstavujú porušenie povinností zo strany navrhovateľa, ktoré by mohlo založiť právo odporcu na odstúpenie od zmluvy.
- 4.8 Aj keby išlo o dôvody spôsobilé založiť právo odporcu na odstúpenie, tak v zmysle Zmluvy o zastupovaní bol odporca povinný pred odstúpením vyzvať navrhovateľa na nápravu v dodatočne poskytnutej lehote, čo odporca zjavne neurobil.

K neplatnosti Zmluvy o zastupovaní z 19.09.2017

- 4.9 Navrhovateľ uviedol, že zmluvné strany si v zmysle ustanovenia článku 12) Zmluvy o zastupovaní zvolili za rozhodné právo, ktorým sa riadia ustanovenia zmluvy, právo Slovenskej republiky. Z uvedeného dôvodu sa v otázke platnosti a účinnosti riadi Zmluva o zastupovaní všeobecne záväznými právnymi predpismi platnými a účinnými na území Slovenskej republiky a preto nevykonanie jej registrácie na FIGC (v súlade s jeho internými normami všeobecne nezáväznej povahy) nemá za následok jej neplatnosť alebo neúčinnosť medzi zmluvnými stranami.
- 4.10 Navrhovateľ tiež uviedol, že odporca nikdy (ani v konaní vo veci samej) nespochybňoval pravosť svojho podpisu na Zmluve o zastupovaní a jeho argumentácia o objektívnej správnosti dátumu jej uzatvorenia uvedenom v texte, je účelová a nespôsobilá vyvolať neplatnosť Zmluvy o zastupovaní.
- 4.11 Navrhovateľ tak uzavrel, že Zmluva o zastupovaní ako celok, vrátane ustanovení o nároku na zmluvnú pokutu za porušenie povinností odporcu (pozn.: článok 2 a 3) je platným a účinným právnym úkonom vyvolávajúcim účinky medzi zmluvnými stranami.

K nároku navrhovateľa na zmluvnú pokutu za porušenie povinností zo strany odporcu

- 4.12 Navrhovateľ uviedol, že na základe ustanovenia článku 2) Zmluvy o zastupovaní si zmluvné strany dohodli záväzok tzv. exkluzivity vo vzťahu k službám poskytovaným zo strany navrhovateľa odporcovi, ktorá spočívala v nemožnosti (zákaze, neoprávnenosti) uskutočňovania týchto služieb prostredníctvom (i) tretích osôb alebo (ii) samostatne vo vlastnej réžii odporcu.
- 4.13 Tým, že odporca dohadoval podmienky a následne aj uzatvoril predĺženie profesionálnej zmluvy s klubom [REDAKOVANÉ] v máji 2019 sám, vo vlastnej réžii a bez participácie navrhovateľa,

sa dopustil porušenia zmluvných povinností zaručujúcich exkluzivitu navrhovateľa podľa článku 2) Zmluvy, v čoho dôsledku vznikol navrhovateľovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v plnej výške 500.000,00 EUR, dohodnutej medzi zmluvnými stranami v článku 3) Zmluvy o zastupovaní.

- 4.14 Na záver navrhovateľ uviedol, že uzatvorenie *Zmluvy o provízii* zo dňa 06.07.2017 medzi odporcom a obchodnou spoločnosťou [REDAKOVANÉ] so sídlom vo Švajčiarsku („Zmluva o provízii“) a v mene ktorej konal štatutárny zástupca navrhovateľa (*pozn.: [REDAKOVANÉ] na základe plnomocenstva*) nemá žiaden právny význam pre posúdenie oprávnenosti nároku navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty.

Taktiež uviedol, že odporca hľadá účelovú súvislosť medzi Zmluvou o zastupovaní a Zmluvou o provízii, ako úkonov v neprospech odporcu, keď v skutočnosti následkom ich uzatvorenia sa podľa navrhovateľa znížili jeho nároky voči odporcovi vyplývajúce z prvej zmluvy o zastupovaní uzatvorenej medzi sporovými stranami dňa 03.01.2017.

B. Vyjadrenia odporcu

- 4.15 Odporca k jednotlivým hlavným bodom pre posúdenie odvolania vo veci samej uviedol nasledovné vyjadrenia:

K právomoci Komory na prejednanie a rozhodnutie vo veci

- 4.16 Odporca uviedol, že s ohľadom na Konanie o neplatnosť, ktoré bolo začaté pred podaním návrhu navrhovateľa vo veci samej na Komoru a v ktorom môže v dôsledku výroku civilného všeobecného súdu v Taliansku o určení neplatnosti Zmluvy o zastupovaní, byť implicitne vyriešená aj otázka neplatnosti nároku navrhovateľa na zmluvnú pokutu, nie je Komora príslušná vo veci rozhodovať, nakoľko existuje procesná prekážka *lis pendens* a Komora by tak mala návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť.

K odstúpeniu odporcu od Zmluvy o zastupovaní z 22.01.2019

- 4.17 Odporca považuje odstúpenie za platný právny úkon, v dôsledku ktorého došlo k skončeniu Zmluvy o zastupovaní. Odporca dôvodí, že nevykonanie registrácie navrhovateľa ako sprostredkovateľa a/alebo Zmluvy o zastupovaní vo FIGC je hrubým porušením povinností navrhovateľa vyplývajúcich zo Zmluvy o zastupovaní, ktoré nabúrava dôveru medzi hráčom a sprostredkovateľom a narúša základnú podstatu Zmluvy o zastupovaní, ktorou je poskytovanie konzultačných a poradenských služieb.

Z dôvodu, že podľa odporcu nejde len o „menej závažný omyl“, tak nevykonanie registrácie navrhovateľa ako sprostredkovateľa a/alebo Zmluvy o zastupovaní vo FIGC, odporca považuje za skutočnosť, ktorá oprávňuje odporcu odstúpiť od Zmluvy o zastupovaní aj bez zaslania výzvy navrhovateľovi s poskytnutím dodatočnej lehoty na nápravu takéhoto porušenia.

- 4.18 Odporca tiež uviedol, že navrhovateľ nebol ani oprávnený konať v mene odporcu, nakoľko v rozpore s *dekrétom prezidenta konzília ministrov Talianskej republiky č. 2/2018 z 23.03.2018*, nebol registrovaný vo federálnom zozname sprostredkovateľov, v dôsledku čoho by akákoľvek zmluva, na ktorej dojednaní by sa navrhovateľ podieľal, bola neplatná.

K neplatnosti Zmluvy o zastupovaní z 19.09.2017

- 4.19 Odporca (*do veľkej miery totožne s dôvodmi, pre ktoré odstúpil od Zmluvy o zastupovaní uvedenými v bode 4.17 vyššie*) uvádza, že nevykonanie registrácie navrhovateľa ako sprostredkovateľa a/alebo Zmluvy o zastupovaní vo FIGC má za následok neplatnosť Zmluvy o zastupovaní.

K nároku navrhovateľa na zmluvnú pokutu za porušenie povinnosti zo strany odporcu

- 4.20 Odporca považuje odstúpenie za platný právny úkon, v dôsledku ktorého došlo k skončeniu

Zmluvy o zastupovaní a preto konanie odporcu spočívajúce v samostatnom dohadovaní podmienok a následne v uzatvorení predĺženia profesionálnej zmluvy s klubom [REDACTED] v máji 2019 vo vlastnej réžii a bez participácie navrhovateľa, považuje za konanie, ktoré nevyvoláva žiadne právne účinky voči navrhovateľovi.

Nakoľko skončením Zmluvy o zastupovaní (v dôsledku odstúpenia) zanikli všetky práva a povinnosti zmluvných strán, tak navrhovateľ sa nemôže platne domáhať zaplata zmluvnej pokuty za konanie odporcu, ktoré nastalo až po skončení Zmluvy o zastupovaní.

- 4.21 Zároveň odporca uvádza (*zrejme alternatívne k argumentácii o platnosti odstúpenia*), že aj samotná Zmluva o zastupovaní je neplatný právny úkon (*viď bod 4.19 vyššie*), v čoho dôsledku nemohol navrhovateľovi vzniknúť nárok na zaplata zmluvnej pokuty vyjadrený v ustanovení, ktoré tvorí súčasť neplatného právneho úkonu ako celku.
- 4.22 Odporca na záver uviedol, že podľa jeho názoru pri uzatvorení Zmluvy o zastupovaní navrhovateľ sledoval svoj vlastný záujem a mal „*pravdepodobne snahu vyhnúť sa daňovým zákonom Slovenskej republiky*“, v čoho dôsledku došlo k uzatvoreniu Zmluvy o zastupovaní bez nároku navrhovateľa na finančné plnenie za poskytované služby (*zastupovanie odporcu*), ale s nárokom na zmluvnú pokutu. Podľa názoru odporcu totiž nárok navrhovateľa na finančné plnenie (*províziu*) za poskytované služby (*zastupovanie odporcu*) bol vyjadrený v Zmluve o provízií.

5. Právomoc odvolacieho senátu Komory na prejednanie vecí

- 5.1 V súlade s ustanovením Článku 2, ods. 1, písm. a) Poriadku a článku 59, ods. 2, písm. a) Stanov SFZ, „*Komora je orgánom na riešenie sporov, ktorý má právomoc prerokúvať a rozhodovať spory medzi osobami s príslušnosťou k SFZ a spory medzi osobami s príslušnosťou k SFZ a SFZ vzniknuté v súvislosti so športovou činnosťou vyplývajúce z predzmluvných vzťahov a zmluvných vzťahov*“.

V súlade s ustanovením Článku 2, ods. 1, písm. c) Poriadku a článku 59, ods. 2, písm. c) Stanov SFZ, „*Komora je orgánom na riešenie sporov, ktorý má právomoc prerokúvať a rozhodovať spory vyplývajúce z porušenia predpisov SFZ, UEFA alebo FIFA alebo z porušenia rozhodnutí SFZ, UEFA alebo FIFA*“

V súlade s ustanovením Článku 36, ods. 1, Poriadku Komory, „*proti rozhodnutiu komory je prípustné odvolanie, o ktorom rozhoduje odvolací senát komory (ďalej len "odvolací senát")*“.

- 5.2 S ohľadom na skutočnosť, že v prejednávanej veci ide o spor medzi dvoma osobami s príslušnosťou k SFZ, ktorý vznikol v súvislosti so športovou činnosťou a ktorý vyplýva zo zmluvných vzťahov uzatvorených medzi nimi, je potrebné uzavrieť, že **odvolací senát Komory má právomoc na prejednanie vecí**.

6. Prípustnosť podaného odvolania

- 6.1 V súlade s ustanovením Článku 36, ods. 1, Poriadku Komory, „*proti rozhodnutiu komory je prípustné odvolanie, o ktorom rozhoduje odvolací senát komory (ďalej len "odvolací senát")*“.
- 6.2 Po osvedčení skutočností, že odporca splnil všetky formálne podmienky pre podanie odvolania a odvolanie obsahuje náležitosti podľa ustanovenia Článku 36, ods. 3 Poriadku Komory a je odôvodnené aspoň jedným z dôvodov podľa ustanovenia Článku 36, ods. 4 Poriadku Komory je možné konštatovať, že odvolanie odporcu je prípustné a odvolací senát Komory ďalej pristúpi k meritórnemu posúdeniu veci v rozsahu podaného odvolania.

7. Posúdenie veci odvolacím senátom Komory

7.1 Odvolací senát Komory sa pri posúdení odvolania odporcu vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu a záverom uvedeným v jeho odôvodnení zamerá na zodpovedanie nasledovných otázok:

(a) *Sú splnené procesné podmienky na prejednanie veci Komorou napriek skôr začatému konaniu na civilnom všeobecnom súde v Taliansku?*

(b) *Je Zmluva o zastupovaní platným právnym úkonom?*

(c) *Došlo v dôsledku odstúpenia odporcu od Zmluvy o zastupovaní z 22.01.2019 k platnému skončeniu Zmluvy o zastupovaní?*

(d) *Je konanie odporcu spočívajúce v samostatnom dohadovaní a následnom uzatvorení predĺženia profesionálnej zmluvy s klubom [REDAKOVANÉ], vo vlastnej réžii a bez participácie navrhovateľa, porušením povinností odporcu (exkluzivity) vyplývajúcich zo Zmluvy o zastupovaní?*

(e) *Vznikol navrhovateľovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty (alebo iného nároku na rovnakom skutkovom základe) v dôsledku konania odporcu?*

a následne pristúpil k ich jednotlivému zodpovedaniu:

(a) *Sú splnené procesné podmienky na prejednanie veci Komorou napriek skôr začatému konaniu na civilnom všeobecnom súde v Taliansku?*

7.2 Odvolací senát na úvod uvádza, že hoci odporca v podanom odvolaní nedostatok splnenia procesných podmienok neuvádza ako odvolací dôvod, tak splnenie procesných podmienok je Komora povinná skúmať *ex officio*, v každom štádiu konania.

7.3 Odvolací senát zároveň konštatuje, že v otázke splnenia procesných podmienok na prejednanie veci Komorou sa **stotožnil s vecným záverom** prvostupňového senátu Komory, avšak dôvody uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nepovažuje za správne a preto pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností uvádza nasledovné posúdenie.

7.4 V zmysle ustanovenia Článku 3, ods. 3 Poriadku Komory („Poriadok“) „[k]omora nemôže začať vo veci konať, ak sa **v tej istej veci** začalo, prebieha alebo sa právoplatne skončilo konanie na inom orgáne SFZ príslušnom vo veci konať. Ak komora v priebehu už začatého konania zistí, že sa v tej istej veci začalo, prebieha, alebo sa právoplatne skončilo konanie na inom orgáne SFZ príslušnom vo veci konať, komora konanie zastaví.“

V zmysle ustanovenia Článku 4, ods. 6 Poriadku „[v] prípadoch neupravených týmto poriadkom sa analogicky použijú ustanovenia zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.“

V zmysle ustanovenia § 159 C.s.p. „[z]ačatie konania bráni tomu, aby **o tom istom spore** prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.“

V zmysle ustanovenia § 164 C.s.p. „[a]k súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.“

7.5 Komora uvádza, že princíp „*ne bis in idem*“ je základným princípom procesného práva, ktorý sa uplatňuje tak v konaní pred všeobecným súdom ako aj v konaniach iných orgánov. Orgány, ktorým je zákonom zverená právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb (medzi ktoré nepochybne na základe ustanovenia § 52 zákona o športe patrí aj Komora), sú tak povinné aplikovať všeobecne záväzné právne predpisy a rovnaký

štandard a rozsah ochrany práv fyzických a právnických osôb, medzi ktoré taktiež bezpochyby patrí princíp „*ne bis in idem*“.

- 7.6 Miera aplikácie uvedeného princípu však neznesie dvojaký výklad podľa toho či vec prejednáva všeobecný súd alebo iný orgán, preto vyjadrenie tohto princípu prostredníctvom procesnej prekážky (*podmienky lis pendens* v ustanovení článku 3, ods. 3 Poriadku bude zahŕňať nielen konania začaté pred „iným orgánom Slovenského futbalového zväzu“ (tak ako nesprávne uvádza prvostupňový senát), ale **aj konania začaté pred iným orgánom či súdom mimo pôsobnosti SFZ**.

Komora pre úplnosť uvádza, že vo všeobecnosti by takýmto konaním mohlo byť aj konanie vyvolané pred civilným všeobecným súdom v Taliansku, čo však s ohľadom na špecifické okolnosti prejednávanej veci, nie je tento prípad.

- 7.7 Komora konštatuje, že Konanie o neplatnosť síce bolo bezpochyby začaté skôr a medzi totožnými účastníkmi (*sporovými stranami v rozdielnom procesnom postavení*), avšak ide o konanie, v ktorom sa odporca primárne domáha **určovacou žalobou** určenia neplatnosti Zmluvy o zastupovaní.

Na druhej strane návrhom vo veci samej v prejednávanej veci sa navrhovateľ domáha **žalobou na plnenie** zaplatenia zmluvnej pokuty na základe porušenia Zmluvy o zastupovaní.

- 7.8 Napriek tomu, že otázka (ne)platnosti Zmluvy o zastupovaní je zo strany odporcu namietaná v oboch vyššie uvedených konaniach, tak Komora uzatvára, že v oboch konaniach sa vecne posudzujú rozdielne nároky (*žalobný petit vyplýva z rôznych skutkových tvrdení*) a teda nejde o „*ten istý spor*“, resp. „*tú istú vec*“ pre účely ustanovení § 159 C.s.p. a článku 3, ods. 3 Poriadku a preto Konanie o neplatnosť **nepredstavuje** prekážku *lis pendens* pre konanie v prejednávanej veci pred Komorou.
- 7.9 Odvolací senát v tejto súvislosti tiež poukazuje na skutočnosť, že podľa konštantných záverov rozhodovacej praxe súdov², skôr podaná žaloba o určenie „*nekonzumuje*“ neskôr podanú žalobu na plnenie a orgán rozhodujúci o žalobe na plnenie je oprávnený otázku (ne)platnosti právneho úkonu posúdiť prejudiciálne.
- 7.10 Komora uvádza, že v súvislosti so súčasným vedením dvoch predmetných konaní sa zaoberala možnosťou aplikácie ustanovenia § 164 C.s.p., tzn. *fakultatívnym prerušením prejednávanej veci* až do momentu právoplatného skončenia Konania o neplatnosť na civilnom všeobecnom súde v Taliansku, avšak dospela k záveru, že takéto prerušenie konania v prejednávanej veci by bolo neprimeraným zásahom do práva navrhovateľa na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov a ochranu jeho práv nadobudnutých v dobrej viere.
- 7.11 Komora pri posúdení možnosti prerušenia konania považovala za kľúčovú skutočnosť (*a súhlasí tak s navrhovateľom*), že sporové strany uzatvorili tzv. rozhodcovskú doložku, na základe ktorej sa určito a zrozumiteľne dohodli na právomoci Komory ako orgánu oprávneného na prejednanie ich sporu, preto konanie odporcu pri podávaní Žaloby o neplatnosť na iný orgán (*odlišný od orgánu podľa rozhodcovskej doložky*) považuje Komora za porušenie princípu *nemo potest venire contra factum proprium* a do istej miery ako snahu o zneužitie prekážky *litispendencie* prostredníctvom praktiky, ktorá má v právnej teórii príznačný názov „*talianske torpédo*“.
- 7.12 Práve existencia určito a zrozumiteľne formulovanej rozhodcovskej doložky predstavuje výnimku z prekážky *litispendencie*, na základe ktorej orgán, ktorý je označený v rozhodcovskej doložke nie je povinný pred ním neskôr začaté konanie zastaviť ani prerušiť z dôvodu skôr

² napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/100/01 zo dňa 28.5.2002, ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod číslom R 110/2003

začatého konania vedeného na (*nepríslušnom*) orgáne alebo súde³.

- 7.13 Napriek skutočnosti, že Komora si uvedomuje možnosť vzniku situácie, že civilný všeobecný súd v Taliansku vyhodnotí kladne svoju právomoc a meritórne rozhodne o Žalobe o neplatnosť (*v celku alebo jednotlivých častiach dokonca možno aj rozdielne ako Komora*), tak Komora uzatvára, že v prejednávanej veci **boli a naďalej sú splnené všetky procesné podmienky na vedenie konania a rozhodnutie Komory vo veci samej**.

(b) Je Zmluva o zastupovaní platným právnym úkonom?

- 7.14 Odvolací senát Komory sa pri zodpovedaní aj tejto otázky **stotožnil s vecnými závermi ako aj posúdením** prvostupňového senátu Komory o platnosti a účinnosti Zmluvy o zastupovaní. Z dôvodu zrozumiteľnosti odôvodnenia rekapituluje, že rozhodným právom podľa ktorého sa spravujú ustanovenia Zmluvy o zastupovaní je právo Slovenskej republiky a preto pre posúdenie otázky platnosti a účinnosti takéhoto právneho úkonu sú relevantné všeobecne záväzné právne predpisy Slovenskej republiky.
- 7.15 Z dôvodu úplnosti odôvodnenia Komora zdôrazňuje, že žiaden predpis národnej futbalovej asociácie (*ktorý prirodzene nemá všeobecne záväzný charakter*) **nemá prednosť** pred aplikáciou všeobecne záväzných právnych predpisov a ich výkladom v otázkach platnosti a účinnosti právnych úkonov. Práve naopak, akýkoľvek interný predpis nesmie zasahovať do práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb, ktoré nadobudli v súlade so všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorý sa vzťahuje na ich záväzkový vzťah a Komora je povinná aplikovať ústavne konformný výklad pri posudzovaní platnosti a účinnosti právnych úkonov.
- 7.16 Pre účely vylúčenia akýchkoľvek pochybností Komora uvádza, že akékoľvek **registračné povinnosti**, ktoré sa môžu vzťahovať na sprostredkovateľov (*navrhovateľa*) alebo na zmluvné vzťahy uzatvárané medzi sprostredkovateľmi a hráčmi podľa príslušných predpisov medzinárodných či národných futbalových asociácií (*napr. FIFA RWI, SFZ SČS, či Smernica FIGC „Reglamento per i servizi di procuratore sportivo“*) majú výlučne len **administratívne** účinky a ich nesplnenie nemá žiaden vplyv na platnosť a účinnosť zmluvných vzťahov, pokiaľ sa tieto považujú za platné a účinné podľa príslušných všeobecne záväzných právnych predpisov.
- 7.17 Komora nemá pochybnosť o tom, že sporové strany si boli vedomé existencie ako aj obsahu Zmluvy o zastupovaní a tak v dôsledku jej uzatvorenia v dobrej viere nadobudli práva a povinnosti z nej vyplývajúce. Zmluva o zastupovaní obsahuje všetky *essentialia negotii*, jej predmetom nie je nemožné plnenie, neodporuje zákonu, zákon neobchádza ani sa neprieči dobrým mravom, je uzatvorená slobodne, vážne, určito a zrozumiteľne osobami, ktoré mali plnú spôsobilosť na právne úkony.
- 7.18 V tejto súvislosti Komora dopĺňa, že ani v čase uzatvorenia Zmluvy o zastupovaní, ani v čase doručenia odstúpenia a ani v čase uzatvorenia predĺženia profesionálnej zmluvy nebol navrhovateľ povinný byť registrovaný vo federálnom registri sprostredkovateľov v súlade s *dekrétom prezidenta konzília ministrov Talianskej republiky č. 2/2018 z 23.03.2018 („dekrét“)*. Je tomu tak preto, že v čase uzatvorenia Zmluvy o zastupovaní dekrét ešte nebol účinný (*ani vyhlásený*) a následne preto, že povinnosť registrácie (*zahraničných*) sprostredkovateľov bola predĺžená až do 31.12.2019⁴.

Na základe uvedeného platí, že nevykonanie registrácie navrhovateľa ako sprostredkovateľa

³ *pozri ustanovenie článku 31, ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12.12.2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, tzv. „Nariadenie Brusel I bis“*

⁴ http://www.sport.governo.it/media/1817/agenti-sportivi_dpcom_registratocc_accessibile.pdf

vo federálnom registri sprostredkovateľov v súlade s dekrétom, **nespôsobuje neplatnosť Zmluvy o zastupovaní a táto je platným a účinným právnym úkonom.**

(c) Došlo v dôsledku odstúpenia odporcu od Zmluvy o zastupovaní z 22.01.2019 k platnému skončeniu Zmluvy o zastupovaní?

- 7.19 Odvolací senát Komory sa pri zodpovedaní aj tejto otázky **stotožnil s vecnými závermi ako aj posúdením** prvostupňového senátu Komory.

Z dôvodu zrozumiteľnosti odôvodnenia s odkazom na závery uvedené v bodoch 7.14 až 7.18 vyššie Komora rekapituluje, že registrácia navrhovateľa ako sprostredkovateľa a/alebo Zmluvy o zastupovaní vo FIGC, SFZ alebo inej národnej futbalovej asociácii je nanajvýš administratívna povinnosť, bez ktorej vykonania nedochádza k podstatnej zmene práv a povinností nadobudnutých v dobrej viere na základe uzatvorenej Zmluvy o zastupovaní, dokonca jej vykonanie má len minimálny (*ak vôbec nejaký*) vplyv na poskytované plnenie v zmysle predmetu Zmluvy o zastupovaní.

- 7.20 Napriek uvedenej skutočnosti bola Zmluva o zastupovaní (*vrátane osoby navrhovateľa*) riadne registrovaná na SFZ a s odkazom na bod 7.18 vyššie nebol navrhovateľ (*v čase odstúpenia*) povinný registrovať seba ani a/alebo Zmluvu o sprostredkovaní vo federálnom registri pre územie Talianska, preto neexistoval *prima facie* zmluvný dôvod pre odstúpenie, nakoľko navrhovateľ **neporušil** ustanovenia Zmluvy o zastupovaní.

- 7.21 Komora uvádza, že obzvlášť v športových vzťahoch platí zásada, že skončenie zmluvného vzťahu má byť až *ultima ratio* riešenia sporov vznikajúcich medzi zmluvnými stranami a tieto sú povinné pred skončením zmluvného vzťahu vykonať kroky, ktoré vedú k náprave vzniknutého stavu. Znamená to predovšetkým povinnosť každej zmluvnej strany uprednostniť **miernejší prostriedok** smerujúci k náprave porušenia zmluvy pred okamžitým skončením zmluvy. Medzi takéto prostriedky sa nevyhnutne zaraďuje doručenie upozornenia druhej zmluvnej strane s poskytnutím primeranej lehoty na nápravu vytýkaného porušenia zmluvy.

- 7.22 V tejto súvislosti Komora súhlasí s navrhovateľom, že ak aj odporca považoval nevykonanie registrácie navrhovateľa ako sprostredkovateľa a/alebo Zmluvy o zastupovaní do federálneho registra v Taliansku za porušenie Zmluvy o zastupovaní (*s čím sa však Komora nestotožnila*), tak bol povinný **upozorniť** navrhovateľa, **špecifikovať** v čom má spočívať porušenie zmluvy a **vyzvať ho na nápravu** tohto stavu v poskytnutej **primeranej lehote**.

Keďže odporca takýmto spôsobom nepostupoval a Komora argumentáciu odporcu o potrebe doručovania výzvy len v prípade „menej závažných omylov“ hodnotí ako nepresvedčivú a účelovú, tak odstúpenie **nie je možné považovať za platné**, a preto nevyvoláva žiadne právne účinky vo vzťahu k Zmluve o zastupovaní a táto predstavovala naďalej platný a účinný právny úkon.

(d) Je konanie odporcu spočívajúce v samostatnom dohadovaní a následnom uzatvorení predĺženia profesionálnej zmluvy s klubom [REDAKOVANÉ], vo vlastnej réžii a bez participácie navrhovateľa, porušením povinností odporcu (exkluzivity) vyplývajúcich zo Zmluvy o zastupovaní?

- 7.23 Odvolací senát Komory sa pri zodpovedaní tejto otázky **nestotožnil s vecnými závermi ani právnym posúdením** prvostupňového senátu Komory a zodpovedanie tejto otázky považuje za kľúčovú časť rozhodnutia vo veci samej o uplatnenom nároku navrhovateľa.

- 7.24 Odvolací senát Komory vytýka prvostupňovému senátu Komory nesprávne právne posúdenie veci, ktoré spočíva v príliš formalistickej (*a navyše nesprávnej*) aplikácii právnych predpisov, nedostatočné vysporiadanie sa s judikatúrou Komory FIFA pre riešenie sporov („FIFA DRC“) a Športového arbitrážneho súdu v Lausanne („CAS“), na ktorú je Komora povinná prihliadať a nedostatočným zohľadnením kritéria špecifickosti športu pri rozhodovaní.

- 7.25 V prvom rade odvolací senát zameral svoju pozornosť na samotný charakter Zmluvy o zastupovaní, ako právneho úkonu, ktorý nepredstavuje žiaden konkrétny zmluvný typ podľa Občianskeho zákonníka, ktorý sa primárne vzťahuje na záväzkový vzťah medzi sporovými stranami. Zmluva o zastupovaní je inomínátnou zmluvou s prvkami príkaznej zmluvy a sprostredkovateľskej zmluvy, ktorá zároveň spĺňa všetky náležitosti predpokladané FIFA RWI a SFZ SČS, ako osobitnej úpravy vzťahov medzi sprostredkovateľmi na jednej strane a hráčmi, resp. klubmi na strane druhej.
- 7.26 Zmluvy o zastupovaní sú pomerne športovo-špecifickou kategóriou zmlúv typických a najrozšírenejšie využívaných predovšetkým vo futbale. Charakter týchto zmlúv (*a ich povinné obsahové náležitosti*) bude do istej miery závisieť od právneho systému (*právneho poriadku*), ktorému sú v konkrétnom prípade podriadené, ale na druhej strane ich časté využitie v športovom odvetví umožňuje celkom presvedčivo formulovať základné, všeobecné princípy, na ktorých sú tieto zmluvné vzťahy založené.
- 7.27 Základnými podstatnými náležitosťami zmlúv o zastupovaní sú *inter alia* (i) predmet (*typ*) činností, ktoré sprostredkovateľ v prospech hráča/klubu vykonáva a (ii) odmena (*provízia*), ktorá mu za poskytovanie činností prináleží.

Vo vzťahu k **predmetu** činností sú (*medzi hráčom a sprostredkovateľom*) typické zmluvy, ktorých typ pozostáva buď zo sprostredkovania „zamestnania“ (*uzatvorenia profesionálnej zmluvy*) alebo z poskytovania konzultačných a poradenských služieb alebo iných činností či kombinácie uvedených typov.

Vo vzťahu k **odmene** platí, že je typicky poskytovaná ako podielová (*percentuálne určená*) časť z celkovej hrubej sumy príjmu hráča, na základe profesionálnej zmluvy, na ktorej uzatvorení sa sprostredkovateľ v mene hráča **podieľal**.

- 7.28 Komora v tejto súvislosti uvádza, že v zmysle judikatúry FIFA DRC a CAS ide medzi predmetom a odmenou o vzťah zásadne **kauzálny**, tzn. že nárok na odmenu sprostredkovateľa je viazaný na **reálne uskutočnenie** činnosti (*poskytnutie služby*), kedy aktívna činnosť sprostredkovateľa je **zásadnou príčinou** uzatvorenia zmluvy⁵. Znamená to, že ak je odmena sprostredkovateľa zmluvne určená ako podielová (*percentuálna*) časť z dojednanej hrubej mzdy hráča, tak nárok na jej vyplatenie vzniká výlučne za predpokladu, že sprostredkovateľ sa **aktívnou činnosťou** podieľal na jej dojednaní.

Uvedené pravidlo však nie je bez výnimky a nárok sprostredkovateľovi na odmenu vznikne **aj vtedy**, ak **zmluva o zastupovaní výslovne obsahuje jednoznačné a zrozumiteľné ustanovenie, že nárok na odmenu sprostredkovateľovi vzniká aj v prípade, ak sa na dojednaní a uzatvorení profesionálnej zmluvy medzi hráčom a klubom aktívne nepodieľal**.⁶

- 7.29 Keďže v praxi nie je neobvyklé, že sprostredkovatelia bývajú zo strany hráčov častokrát vynechaní v poslednej chvíli, kedy je uzatvorenie profesionálnej zmluvy už len formálnym zavŕšením hotového procesu vyjednávania o zmluvných podmienkach (*sledujúc šetrenie nákladov na odmenu sprostredkovateľa*), tak ustanovenie o vzniku nároku na odmenu aj v prípadoch kedy sa sprostredkovateľ aktívne nepodieľal na uzatvorení profesionálnej zmluvy sú často typickou súčasťou tzv. exkluzívnych zmlúv o zastupovaní.

Ide o také zmluvy, ktoré obsahujú záväzok exkluzivity zastupovania zo strany sprostredkovateľa **zakazujúci** hráčovi využívať služby alebo sa nechať zastupovať treťou osobou (*iným sprostredkovateľom*), či dokonca postupovať sám vo svojom mene za účelom dojednania a uzatvorenia profesionálnej zmluvy a to častokrát pod hrozbou zmluvnej pokuty

⁵ pozri napr.: Rozsudok CAS z 31.01.2014, sp. Zn.: CAS 2013/A/3104 vo veci Vladimir Stojkovic v. Anthony McGill

⁶ detto

splatnej popri nároku na odmenu.

- 7.30 Na druhej strane v praxi nie je neobvyklé ani to, že hoci je zmluva o zastupovaní exkluzívna, tak intenzita a nasadenie sprostredkovateľa pri starostlivosti o potreby hráča častokrát upadá momentom uzatvorenia profesionálnej zmluvy (*vyplatením nároku sprostredkovateľa na odmenu*) napriek tomu, že počas jej trvania sa hráči často stretávajú s okolnosťami, ktoré vyžadujú pozornosť sprostredkovateľov (*napr. zranenia, vynechávanie zo zostavy, hostovanie v inom mužstve, technické vybavenie, odborný servis súvisiaci s daňami a odvodmi, správa majetku, predĺženie zmlúv, úprava zmluvných podmienok, prestupy a pod.*), čím bezpochyby dochádza k narúšaniu alebo strate dôvery medzi hráčom a sprostredkovateľom.

Závazok exkluzivity v takých prípadoch slúži len na prospech ekonomických záujmov sprostredkovateľa, ktoré idú na úkor športových záujmov hráča pri realizácii jeho práva na zamestnanie a ultimátne k neochote hráča pokračovať v ďalšej spolupráci so sprostredkovateľom, hoci aj na úkor znášania finančného rizika.

- 7.31 Hoci sú úvahy Komory uvedené v bodoch 7.29 a 7.30 vyššie všeobecné a v prejednávanej veci nebolo predmetom dokazovania, či skutkové okolnosti prípadu spadajú pod niektorú z uvedených deviácií zo štandardného plnenia zmluvy o zastupovaní, tak cieľom rozhodovacej činnosti Komory musí byť hľadanie spravodlivej rovnováhy medzi oprávnenými záujmami oboch skupín (*sprostredkovateľov aj hráčov*) a pri riešení sporov vymedziť hranice sporovým stranám ako aj ostatným členom futbalového spoločenstva vo vzťahu k uplatňovaniu práv z exkluzívnych zmlúv o zastupovaní.

V tejto súvislosti Komora dáva do pozornosti skutočnosť, že zatiaľ čo záväzky exkluzivity sú v niektorých krajinách priamo zákonom zakázané⁷, tak judikatúra FIFA DRC a CAS zaviedla limity pri uplatňovaní práv z ustanovení o exkluzivite. Okrem povinnosti zmluvných strán presne a zrozumiteľne špecifikovať na aké konanie a okruh vzťahov sa exkluzivita vzťahuje, na aké konanie je sprostredkovateľ oprávnený, v akých konkrétnych krajinách alebo v akých konkrétnych kluboch v akom časovom rozsahu, judikatúra celkom jednoznačne uzatvorila, že **záväzok exkluzivity nemôže hráčovi brániť v samostatnom rokovaní a uzatvorení profesionálnej zmluvy bez participácie sprostredkovateľa a to aj v prípade existencie exkluzívnej zmluvy o zastupovaní**⁸.

- 7.32 Zastupovanie samého seba pri rokovaní a uzatváraní pracovných podmienok budúcej profesionálnej zmluvy, či jej zmene, ktorej predmetom je osobný výkon športovej činnosti v prospech klubu, tak patrí medzi **nescudziteľné základné právo hráča, ktorého výkon nie je možné považovať za porušenie povinnosti**.

Komora v tejto súvislosti opätovne uvádza, že (*pri zohľadnení vyvažovania a hľadania spravodlivej rovnováhy medzi oprávnenými záujmami oboch skupín (sprostredkovateľov a hráčov)*) zmluvné strany majú zmluvnú voľnosť dohodnúť sa na **vzniku nároku na odmenu** sprostredkovateľa aj v prípade, ak sprostredkovateľ **neparticipuje** na rokovaníach a uzatvorení profesionálnej zmluvy (*napríklad z dôvodu, že hráč zastupuje samého seba*) a takéto **explicitné ustanovenie je uvedené v zmluve o zastupovaní**.

- 7.33 Na základe uvedených záverov považuje Komora za nevyhnutné zdôrazniť, že zmluvné ustanovenia, ktoré zamedzujú hráčovi zastupovať samého seba (*tzn. bez využitia služieb sprostredkovateľa*) pri akýchkoľvek úkonoch spojených so vznikom, zmenou alebo zánikom záväzkových vzťahov uzatváraných v súvislosti s výkonom jeho športovej činnosti považuje Komora za neoprávnené obmedzovanie výkonu práv hráča, v čoho dôsledku sa takéto zmluvné ustanovenia považujú za **neplatné** a pre účely preukazovania nárokov, ktoré sú z nich

⁷ napríklad Nemecko - § 297 Sozialgesetzbuch (SGB) Drittes Buch (III) – Arbeitsförderung – (SGB III)

⁸ pozri napr.: Rozsudok CAS z 31.01.2014, sp. zn.: CAS 2013/A/3104 vo veci Vladimir Stojkovic v. Anthony McGill; Rozsudok CAS z 10.04.2018, sp. zn.: CAS 2017/A/5374 vo veci Jaroslaw Kolakowski v. Daniel Quintana Sosa; Rozsudok CAS z 05.12.2006, sp. zn.: CAS 2006/A/1019 G. v. O.;

odvodené, sa na ne **neprihliada**.

- 7.34 Rovnako pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností považuje Komora za potrebné uviesť, že naopak zmluvné ustanovenia, ktoré zamedzujú hráčovi využiť služby tretej osoby (*tzn. iného sprostredkovateľa*) pri akýchkoľvek úkonoch spojených so vznikom, zmenou alebo zánikom záväzkových vzťahov uzatváraných v súvislosti s výkonom jeho športovej činnosti považuje Komora za legitímny spôsob zabezpečenia dodržania záväzku exkluzivity, v čoho dôsledku sa takéto zmluvné ustanovenia považujú za **platné** a pre účely preukazovania nárokov, ktoré sú z nich odvodené, sa na ne **prihliada**.
- 7.35 **Bez ohľadu na uvedené všeobecné závery Komora uvádza, že vznik nároku na plnenie, jeho výšku a primeranosť k zabezpečovanej povinnosti vyplývajúce z porušenia záväzku exkluzivity je Komora povinná skúmať od prípadu k prípadu podľa konkrétnych okolností každého prípadu samostatne.**

In hoc casu

- 7.36 Komora pri aplikácii vyššie uvedených všeobecných záverov uvádza, že ustanovenia článku 2) a článku 3) Zmluvy o zastupovaní v nasledovnom znení:

Článok 2)

„...KLIENT touto zmluvou o zastupovaní udeľuje SPROSTREDKOVATEĽOVI exkluzívne (výlučné) právo na jeho zastupovanie v rámci činností dohodnutých v odseku 1 tejto zmluvy o zastupovaní vo vzťahu...”

Článok 3)

„...KLIENT sa zaväzuje, že nebude viesť žiadne rokovania v rámci činností dohodnutých v odseku 1 tejto zmluvy o zastupovaní, ani nedospeje k uzatvoreniu akýchkoľvek zmlúv alebo dohôd v rámci činností dohodnutých v odseku 1 tejto zmluvy o zastupovaní vo vlastnej réžii alebo pomocou iných sprostredkovateľov alebo iných osôb.”

predstavujú **explicitné dojednanie o záväzku exkluzivity služieb navrhovateľa** (*sprostredkovateľa*), na základe ktorého nebol odporca (*hráč*) oprávnený nechať sa zastúpiť v rozsahu poskytovaných činností treťou osobou (*iným sprostredkovateľom*) a zároveň ani sám vo vlastnej réžii bez participácie navrhovateľa rokovať a uzatvoriť profesionálnu zmluvu s klubom [REDACTED].

- 7.37 Komora pri aplikácii vyššie uvedených všeobecných záverov uvádza, že ustanovenia článku 3) Zmluvy o zastupovaní v nasledovnom znení:

Článok 3)

„...ak KLIENT poruší svoje záväzky podľa tohto odseku zmluvy o zastupovaní, teda v prípade, ak KLIENT v rámci činností dohodnutých v odseku 1 tejto zmluvy o zastupovaní nevyužil služby SPROSTREDKOVATEĽA, je SPROSTREDKOVATEĽ oprávnený od KLIENT požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 500 000,- EUR (slovom: päťsttisíc euro) za porušenie povinností KLIENTA.”

predstavuje **explicitné dojednanie o vzniku nároku na zmluvnú pokutu** pre prípad porušenia záväzku exkluzivity podľa článku 2) a článku 3) Zmluvy o zastupovaní.

- 7.38 Komora považuje za nesporné, že k predĺženiu profesionálnej zmluvy dospel odporca vlastným pričinením bez participácie navrhovateľa tým, že zastupujúc sám seba a vo vlastnej réžii rokoval o konkrétnych podmienkach predĺženia a následne uzatvoril predĺženie profesionálnej zmluvy s klubom [REDACTED]. Komora k tomuto záveru dospela na základe argumentácie sporových strán, v tomto prípade navrhovateľa, ktorý netvrdil, že odporca sa v skutočnosti

nezastupoval sám, ale pre predĺženie profesionálnej zmluvy s klubom [REDAKOVANÉ] využil služby iného sprostredkovateľa a netvrdil ani to, že by mu nárok na plnenie mal vzniknúť v dôsledku jeho pričinenia sa o vyrokovanie predĺženia zmluvy s klubom [REDAKOVANÉ]. Keďže argumentácia navrhovateľa v časti skutkových tvrdení pozostávala výlučne z poukázania na konanie odporcu, ktorý mal zastupovať samého seba a odporca tieto tvrdenia nepopieral, potom Komora dospela k záveru o nespornosti skutkového stavu v tejto časti.

- 7.39 **Napriek skutočnosti, že Zmluva o zastupovaní takéto konanie odporcu považuje za porušenie zmluvnej povinnosti dodržania exkluzivity a zároveň porušenie takejto povinnosti spája s následkom vzniku nároku na zmluvnú pokutu, Komora uzatvára, že konanie odporcu, ktorý nevyužil služby navrhovateľa a pri rokovaní o podmienkach profesionálnej zmluvy a pri jej uzatvorení zastupoval sám seba, predstavuje oprávnený výkon práva odporcu, v čoho dôsledku sa konanie odporcu nemôže považovať za porušenie zmluvnej povinnosti dodržania exkluzivity.**

Vo vzťahu k všeobecným záverom uvedeným v bode 7.33 Komora uzatvára, že ustanovenie článku 3) Zmluvy o zastupovaní sa v časti zamedzujúcej hráčovi zastupovať samého seba (tzn. bez využitia služieb sprostredkovateľa) pri akýchkoľvek úkonoch spojených so vznikom, zmenou alebo zánikom záväzkových vzťahov uzatváraných v súvislosti s výkonom jeho športovej činnosti, považuje za neoprávnené obmedzovanie výkonu práv hráča, v čoho dôsledku sa predmetné ustanovenie v tejto časti považuje za neplatné a pre účely preukazovania nárokov, ktoré z nich odvodzuje navrhovateľ, na neho Komora neprihliada.

- (e) *Vznikol navrhovateľovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty (alebo iného nároku na rovnakom skutkovom základe) v dôsledku konania odporcu?***

- 7.40 S ohľadom na skutočnosť, že Komora v predchádzajúcom bode uzatvorila, že odporca sa v dôsledku svojho konania nedopustil porušenia žiadnej povinnosti, nakoľko zastupovanie samého seba, vo vlastnej réžii, bez participácie navrhovateľa ako sprostredkovateľa, je oprávneným výkonom jeho práva, tak Komora zároveň uzatvára, že navrhovateľovi **nevznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty uplatňovanej návrhom vo veci samej, nakoľko nárok na zmluvnú pokutu, ako typického zabezpečovacieho inštitútu plnenia záväzkov, môže vzniknúť len v prípade porušenia zmluvnej povinnosti.**

- 7.41 Komora sa s ohľadom na závery judikatúry FIFA DRC a CAS zároveň zaoberala posúdením, či na základe skutkových tvrdení a okolností prejednávanej veci je možné priznať navrhovateľovi iný nárok v dôsledku konania odporcu, predovšetkým nárok na odmenu navrhovateľa ako sprostredkovateľa, ktorý neparticipoval na dojednaní predĺženia profesionálnej zmluvy hráča a klubu [REDAKOVANÉ] alebo ako nárok na náhradu škody (*skutočnej škody či ušlého zisku*).

- 7.42 V tejto súvislosti Komora analyzovala Zmluvu o zastupovaní a dospela k záveru, že vo vzťahu k odmene sprostredkovateľa bola síce viazaná na podielovú (*percentuálnu*) časť z príjmov odporcu, nadobudnutých na základe zmlúv uzatvorených medzi hráčom a tretími osobami, ktorých predmetom je výkon športovej činnosti alebo so športovou činnosťou hráča súvisia, **ale už neobsahovala žiadne výslovné, jednoznačné a zrozumiteľné ustanovenie, že nárok na odmenu navrhovateľovi ako sprostredkovateľovi vzniká aj v prípade, ak sa na dojednaní a uzatvorení profesionálnej zmluvy medzi hráčom a klubom aktívne nepodieľal.**

- 7.43 Táto skutočnosť sama o sebe vedie k jednoznačnému záveru, že navrhovateľovi **nevznikol ani nárok na podielovú (*percentuálnu*) odmenu z predĺženia profesionálnej zmluvy medzi odporcom a klubom [REDAKOVANÉ], nakoľko zmluvné strany si vznik takéhoto nároku a podmienok jeho vzniku **osobitne nevymienili v Zmluve o zastupovaní výslovným, jednoznačným a zrozumiteľným ustanovením.****

- 7.44 Vo vzťahu k možnému vzniku nároku z titulu náhrady škody (*skutočná škoda či ušlý zisk*)

Komora dáva do pozornosti zásadnú skutočnosť, ktorou je vyjadrenie dojednanej odmeny medzi sporovými stranami podľa ustanovenia článku 4 Zmluvy o zastupovaní nasledovne: „...za vykonávanie činností podľa tejto zmluvy o zastupovaní má SPROSTREDKOVATEĽ nárok na odmenu vo **výške 0 %** z netto príjmu KLIENTA...”

Na základe predmetného ustanovenia Komora potvrdzuje svoj záver, že aj v prípade, ak by navrhovateľ zastupoval odporcu pri rokovaní a uzatvorení predĺženia profesionálnej zmluvy s klubom [REDAKOVANÉ], tak jeho nárok na odmenu v zmysle Zmluvy o zastupovaní by taktiež **nevznikol**, nakoľko sporové strany sa dohodli, že navrhovateľ bude svoje služby poskytovať odporcovi **bezodplatne bez nároku na odmenu**.

- 7.45 Za danej skutkovej situácie Komora musí konštatovať, že Zmluva o zastupovaní negarantovala navrhovateľovi žiaden ekonomický benefit a to bez ohľadu na to, či by bol participoval na rokovaní o predĺžení profesionálnej zmluvy medzi hráčom a klubom [REDAKOVANÉ] alebo nie, preto sa v dôsledku konania odporcu ani nemohol dostať do horšieho postavenia a už vôbec mu konaním odporcu nemohla byť spôsobená žiadna ujma, za ktorú by zodpovedal odporca. Komora považuje za nezmyselné, nemorálne a zjavne nespravodlivé, ak by za daných skutkových okolností mal navrhovateľovi vzniknúť akýkoľvek nárok na plnenie.

- 7.46 Komora uvádza, že vyššie uvedené právne závery potvrdzuje aj znenie ustanovenia článku 4) Zmluvy o zastupovaní:

„...výšku odmeny /bezodplatnosť) dohodli vzhľadom na predpokladaný rozvoj potenciálu KLIENTA a zhodnotenia jeho majetkových práv v budúcnosti v dôsledku spolupráce SPROSTREDKOVATEĽA a KLIENTA na základe tejto zmluvy o zastupovaní, ako aj očakávanej ďalšej spolupráce medzi zmluvnými stranami.”,

z ktorého jednoznačne vyplýva, že Zmluva o zastupovaní neobsahovala žiadnu ekonomickú kauzu ani záruku pre navrhovateľa o budúcej spolupráci s odporcom, čo len potvrdzuje záver Komory, že konaním odporcu nemohla byť navrhovateľovi spôsobená žiadna škoda, za ktorú by zodpovedal odporca.

- 7.47 Komora na záver uvádza, že zo skutkového stavu veci, predovšetkým zo Zmluvy o provízii je zrejmé, že ekonomická kauza „zastupovania“ odporcu, bola „presunutá“ zo Zmluvy o zastupovaní do Zmluvy o provízii a právnickej osobe [REDAKOVANÉ] so sídlom vo Švajčiarsku, v mene ktorej konal štatutárny zástupca navrhovateľa (pozn.: [REDAKOVANÉ] na základe plnomocenstva), vznikol nárok na províziu z príjmu odporcu na základe jeho pôvodne uzatvorenej profesionálnej zmluvy s klubom [REDAKOVANÉ] pred jej predĺžením.

Ak sa teda navrhovateľ bez oprávnených dôvodov (bez oporu v zmluvných dojednaniach) spoliehal, že aj pri predĺžení profesionálnej zmluvy medzi odporcom a klubom [REDAKOVANÉ] bude (v protiklade s dohodnutou výškou odmeny 0 % podľa Zmluvy o zastupovaní) ekonomicky participovať na zvýšenom príjme odporcu alebo jeho ekonomická participácia sa premietne prípadne do inej zmluvy uzatvorenej medzi navrhovateľom a klubom [REDAKOVANÉ] alebo potenciálnym novým klubom odporcu (v prípade prestupu hráča), tak tým sám prevzal na seba riziko, že môže nastať situácia, na základe ktorej nebude ekonomicky participovať ani na príjme odporcu ani na prestupovej sume ani na provízii od zainteresovaných klubov.

Za danej situácie nemal odporca objektívne ani z hľadiska prevenčnej povinnosti predchádzania vzniku škôd, povinnosť zohľadniť pri svojom konaní potenciálne (zmluvne negarantované) ekonomické nároky, ktoré by konaním odporcu mohli byť dotknuté, preto navrhovateľovi nemohol vzniknúť nárok na plnenie ani z titulu náhrady škody (skutočnej škody či ušlého zisku).

8. Rozhodnutie o odvolaní

- 8.1 S ohľadom na skutočnosť, že na základe vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací senát Komory k záveru, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, tak napadnuté rozhodnutie je potrebné zmeniť tak, že Komora nárok navrhovateľa zamietla.
- 8.2 Nakoľko odporca bol úspešný v plnom rozsahu, má taktiež nárok na úhradu trov prvostupňového, ako aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %, ktoré spočívajú v trovách konania a trovách právneho zastúpenia, o ktorých výške rozhodne Komora samostatným uznesením.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave, 15.03.2021

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Tomáš Fodrek

JUDr. Žaneta Surmajová, PhD.
predseda senátu